

„но ако бы дали єпитимія болномъ,“ то когда
може да я има той, кого то, понеже въ вели-
ка болесть находисе смерть не чека; того ради
представлявасе (овдѣ) разсѫженіе такво:

Сватіи отцы и Пастыри кои то были въ
старо време не разсѫждали заради єпитимії
тѣ тако, какво то за таквы правила (дог-
маты), кон то не можатъ лесно да се из-
мѣняватъ, но они пременявали ги, и дрѹ-
гимъ давали воля да ги пременяватъ, кога
то имали на това нѣкое благословны при-
чины: но отецъ дѹховный долженъ е вѣсма
добрѣ да разглѣдува и по ова разсѫженіе:
кои є, и каковъ є онъ (человѣкъ), кой то
се кає: истинно ли се кає, и каква єпитимія
може да понесе: и зада мъ се не обрати
това жестоко (а) наказоніе (єпитимія) на-
мѣсто лѣкарство ко юдз на отчалніе то: и
послѣ кога то разглѣда добрѣ всички те тыл
причины (и дѣла) може дѹховный отецъ и
да умножава и да умалява време и число
на єпитимія та, и єдна єпитимія може да
премѣни на дрѹга, на примѣръ: постъ на

(а) Жестокій казъвасе: лютый, сердитый, или
твердый.